

Hromadná úřední vražda.

Nerozpomínáme se žádného případu náu známého, v němž by spáchán byl čin tak bestialní, v němž by tolik krve nevinné bez příčiny a bez velikého podnětu prolilo bývalo, jako minulého pátku v Hazeltoně, v Pensylvánii. Přes dvacet lidí povražděno a skoro padesát raněno, bez veliké příčiny, lidmi pro tu chvíli pověřenými mocí zákona.

Dvě stě klidných a úplně bezbraných občanů kráčelo cestou ve lejnou, nikoho neznepokojující, neposobící ani výtržnost ani násilí, a nezavádějící nijaké příčiny ani úřadům ani komukoliv jinému k vystoupení proti nim se zbrání v ruce. A přece postavil se jim vstříc zástup ozbrojený, pod velícím šerifem a když pokojní a klidní občané nevěřili si neoprávněného požadavku, který šerif jim zadal, započala proti nim vražedná střelba. Nebylo dosti na tom, že po prvním výstřelu klesli mnozí buď mrtví aneb ranění k zemi a ostatní, úplně na jakýkoliv odpor nepřipravení, na vše strany přehať se jali, nýbrž i po přehájení ještě stříleli bestie nazývající samy sebe příručími šerifovými.

Pro houfné a hromadné povraždění těchto pokojných a mírumilovných občanů není omluvy pražádné. Pravda sice, že málo stávek odbylo se bez krveprolití, že obvyklejší dělníci, kteří zoufalostí stavu svého dohnání byli ke strajku, musí přinést v obět tuto některé životy, však to bývá jen tehdy, když v nerozváznosti a v rozhořčení, obvyklejší spravedlivém, dopustí se vybočení z mezí zákona a buď násilím domáhají se cíle svého, aneb násilný odpor kladou úřadům, jenž mají bdíti nad zachováním pokoje a míru. Případ tento nebyl však toho druhu. Ubohé oběti bestialnosti úřední nezavdaly nijakým způsobem příčinu ani k zakročení proti nim, třeba méně ku vraždění jich. Šerif a jeho zbabělí příruči věděli dobře, že nemají práva zatknouti občany pokojné a proto se ani o to nepokusili, však v nenávisti své proti "cizincům" a v krvežíznivé horlivosti, na místě důstojného jednání co úředníků, počínali sobě co šelmy divoké, sápadíce oběti zášti své a těšíce se z utrpení jejich. Nemůžet' býti o tom pochybnosti, že byla to jednak zášť nativistická a domněnka, zdali ne vědomí, že proti těm opovrženým "Hunům", Slovincům, Polákům a Litvínům mohou dopustiti se jakéhokoliv násilí bez trestně, jednak pak i vědomí, že jednájí pod rouškou zákona v zájmu a prospěchu mocných korporací, kteréž ochranou svou ruku nad nimi držeti budou, jež byly pobídkou k houfnému tomuto vraždění.

Tento bezpříkladný zločin neměl by zůstatí bez potrestání. Hned v zápětí, v neděli, odbyvány byly na různých místech indignační schůze, v nichž přijaty byly přiměřená usnesení vůči bezpříkladné té brutálnosti. V Shenandoah, Pa., shromáždilo se asi 4000 krajanů povražděných a zmrzačených, Slovinců, Slovinců, Poláků a Litvínů, v kteréž usneseno bylo zakročiti soudně proti šerifovi a jeho spoluvražděnkům, tak aby potrestání došli. V této věci měl by každý občan bez rozdílu slyšán býti. Každý komuž jde o udržení našich svobod, každý komuž jde o právo a spravedlnost, každý kdož má ždíbec citu a lidskosti, každý kdo uznává práva dělníka k domáhání se polepšení svého stavu, všichni měli by hlasů svých spojíti v jediný výkřik nevole a odsouzení mnohonásobné vraždy Hazeltonské a zejména my všichni, kteříž jsme občany přistěhovalými a na kteréž ti jež zrodili se zde, ačkoliv buď jejich otcové neb dědové byli právě tak přistěhovalci jako my, aneb snad dokonce

vyprovázeli trestanci, pohlížti a pobídnouti v drzé své domýšlivosti a hlavně my přistěhovalci rodu slovanského, měli bychom všude přikročiti k náležitému odsouzení hromadného a bezpříkladného tohoto zločinu i přiložiti rukou k dílu, aby pachatelé jeho zaslouženému potrestání nešli.

Víme ovšem, že co poslednějiho se týče, bude to boj obtížný a výsledek pochybný. Na jedné straně jsou tu oběti zločinu, poníž "cizinci", přistěhovalci, proti nimž zejména ve státě Pensylvánii velký předpoklad panuje. Naproti nim jsou nástrojové zpuštěných a mocných korporací a s nimi onen předpoklad a nepřátelství. Vlak zločinu tento jest tak velký, že nemůžeme věřiti, že by pachatelé jeho mohli úplně bez trestně vyváznouti, když náležité kroky učiněny budou. Nemůžeme věřiti, že by spravedlnost byla již tak slepou, aby vůči zločincům tak obrovským úplně zůstala nečinnou. Pak bychom věru zoufali musili nad budoucností této slavné země, nad udržením svobod jejích.

skutečně zásoba a poptávka jest rozhodujícím faktorem při ceně kterékoli věci, jest dojata nebo možná, abychom my mohli zvýšiti o 60 procent cenu veškerého stříbra na celém světě se nalezajících, jakýmkoliv zákonem, který bychom přijali.

Pan Bryan dále dovozuje, že stoupnutí ceny pšenice stalo se následkem neúrody za hranicemi, však ignoruje úplně působení těch samých příčin na cenu stříbra. V roce 1885 dohývalo se na celém světě stříbra 91,000,000 unci. V roce 1895 vydobýto bylo však již 173,000,000 unci. Zrostlo tedy dohývání stříbra měrou skoro dvojnásobnou, však poptávka po něm a spotřeba téhož nezůstala tou měrou, ba výroba téhož daleko předčila spotřebu a tak jest na snadě vysvětlení, proč cena stříbra tak náramně klesla, zejména v minulých desíti letech. Nebude snad na škodu, když si připomeneme některá z tvrzení pana Bryana z jeho loňských četných řečí jak shledáváme je v jeho spisu. Tak praví na jednom místě:

IGNACIO ANDRADE,

nově zvolený prezident jiho-americké republiky Venezuely, jest bratrem nynějšího vyslance republiky té ve Washingtonu. Po delší čas zdržoval se ve Spojených Státech a jeho schopnosti státnické jsou všeobecně uznávány.

Pan Bryan mluví!

V neděli týden uveřejnilo několik čelných časopisů v zemi sdělení W. J. Bryana o tom jak soudí o nynější politické situaci. Pan Bryan dovozuje, že prý stoupnutí pšenice spíše prospěje než poškodí věc bimetalismu, — čímž ovšem míní stříbrný monometalism, neboli neomezenou ražbu stříbra v poměru 16 ku 1. Doznává, že pšenice prý stoupila proto, že úroda zahraničná byla slabá a prohlašuje směle, že "bimetalisté dovozuji, že zákon a zásoba a poptávka jest všeobecným: Vztahuje se nejen na peníze, nýbrž na kov, zlatý i stříbrný, na pšenici i každý jiný cenný předmět." Aj, aj, aj! To jsou přece jednou slova pravdy z úst pana Bryana. Však tak nemluvil před rokem. Minulý rok chicagská platforma demokratická, tak jako pan Bryan z řečníšť, požadovali: "Svobodnou a neomezenou ražbu stříbra i zlata v nynějším zákonitým poměru 16 ku 1, bez čekání na svolení kterého jiného národa" — což ovšem bylo jakoby řekl: "bez ohledu na zákon o zásobě a poptávce." Však pan Bryan přece vzdor tomu doznává posud, tak jako loni, dovozuje, že prý by svobodná ražba stříbra v této zemi samotné a jediné způsobila stoupnutí ceny téhož na \$1.29 za unci, když by ta cena byla co mincovní pro stříbro ustanovena. Tím ovšem poráží ihned v zápětí sama sebe, neboť jestliže

Ptáтели se nás, jak působí zlatý standard na farmáře, my odpovíme Vám, že zlatý standard snižuje cenu plodin jež prodává, aniž by snížil jeho daně neb dluhy.

Na jiném místě praví: Ti lidé, kteří pěstují kukuřici, mají právo chrániti se a brániti proti dalšímu klesání ceny těže. Čím více bude národů, kteří požadovati budou zlato, tím obtížněji bude téhož nabýti a tím více kukuřice se zaň koupí.

Opět jinde praví: Jediná cesta k zabránění klesání cen jest rozmnožení množství peněz vyměnitelných za majetek. A opět jinde dří: Jediná cesta k zastavení plynutí zlata pryč jest přijmouti bimetalism a zvýšiti tak cenu pšenice a bavlny a platiti naše dluhy plodmi na místě zlata.

Mohli bychom pokračovati do nekonečna s vybíráním těchto "klenotů myšlenkových," jimiž zasypával nás pan Bryan loni, avšak to snad postačí. Každý, kdož je dnes ve světle zkušenosti od té doby, ví dojista, že nebylo na nich pravda ani to nejmenší a že theorie pana Bryana se neosvědčily. Nyní již sám musí doznávati, že ne zlatý standard, nýbrž zásoba a odbyť jsou hlavními činiteli při ustanovávání ceny. On sice mluví o jedné věci pouze, pšenici, avšak každý ví, že všechny plodiny bez výminky v ceně stoupily byť to byly i plodiny takového druhu, kteréž jsme nikdy v množství podstatném ne-

vyváželi a vyvážeti nebudeme. Každý ví, že od loňska několik národů, jmenovitě Peru a Japan, přijaly zlatý standard a jiné země se k tomuž chystají, však vzdor tvrzení pana Bryana kukuřice v ceně neklesá, nýbrž stoupá. Každý ví, že množství peněz v zemi rozmnoženo nebylo, avšak klesání cen stálo nejen že bylo zastaveno, nýbrž že nastal pravý opak. Každý ví, že nebyl zaveden bimetalism, — totiž to co on pod tím slovem rozumí, neomezenou ražbu stříbra, — a přece pšenice a všechny plodiny stoupily v ceně.

Pan Bryan ovšem předpovídá, že stoupnutí nyní jest jenom pomějejm. O co více zasluhuji důvěry jeho předpovídání nyní, než ona minulá, kteráž osvědčila se klamnými? Ovšem, věčně věkův třeba nyní aneb vyší ceny nepotrvají. Nastanou poměry a okolnosti za nichž přijdou znovu ceny levnější všech plodin a tak dalece může míti tedy pan Bryan pravdu, avšak kde zůstane přece jen jeho theorie, že stříbro ovládá všechny ceny a hodnoty? Všeobecně se sice ví, že pan Bryan jest znamenitým řečníkem, ale z řečí jeho lze snadno dokázati, že to, co mluví, není pravda.

Z Hlavní Úřadovny Zap. Česko-Bratrské Jednoty.

CEDAR RAPIDS, 12. září '97.
Čteným řádům Z. Č. B. J.

Hlavní Úřadovna žádá řády a tajemníky řádů, by podávali občasně zprávy do prozatímního Orgánu, Pokroku Západu, o pokroku Jednoty. Vůbec všichni bratři jsou žádáni, by své úsudky o stánovách podávali aneb co by komu nejasného bylo, aby o vysvětlení žádali. Zvláště bratři, kteří se o Jednotu zajímají a schopni k tomu jsou, měli by k dobru a prospěchu přispívati. Celá strana P. Z. za tou příčinou jest k použití Z. Č. B. Jednoty ponechána. Španěly jsou daleko a tudíž se žádný bratr svatě inkvisice báti nemusí.

Jmenem Hlavní Úřadovny Z. Č. B. Jednoty

JOSEF ŽBÁNEK, ALOIS BLÁHA,
před. Hl. Úřad. ZČBJ. taj. Hl. Úřad. ZČBJ.

CEDAR RAPIDS, 12. září '97.
Čteným řádům Z. Č. B. Jednoty v Nebrasce.

Hlavní Úřadovna uvědomuje všechny řády, že prozatímní Velkořád státu Nebraska Z. Č. B. J. na vyzvání Hlavní Úřadovny sestavený, jest zákonitý a sice do té doby, dokud pravidelný Velkořád státu toho nebude za účastenství všech řádů v Nebrasce zorganizován. Řády v Nebrasce jsou žádány, by poplatky do úmrtního fondu patřící za měsíce červenec a srpen bezodkladně a pak další vždy v náležitý čas na pokladníka státního, br. A. V. Koubu, Milligan, Nebr., odeslali.

Jmenem Hlavní Úřadovny Z. Č. B. Jednoty

JOSEF ŽBÁNEK, ALOIS BLÁHA,
před. Hl. Úřad. ZČBJ. taj. Hl. Úřad. ZČBJ.

CEDAR RAPIDS, 13. září '97.
Čteným řádům Z. Č. B. J.

Bratři! Hlavní Úřadovna se nalezá v choulostivém postavení, z kterého si sama pomoci bez Vašeho přispění nemůže.

K Z. Č. B. J. se hlásí a žádají o přijetí tři řády ČSPS. ze tří států jiných než těch jež ve stánovách vyznačeny jsou. Čtené řády odpustí, že jmena jejich neuvěřejňujeme, pochopí ale snadno příčinu. Soukromnou cestou jsme ale ochotni každému řádu jmena jejich udati. Nechceme řádům oněm uveřejněním jmen dělati nějaké obtíže u Jednoty ČSPS., což by se stalo, kdyby se řády proti přijetí oněch řádů rozhojly.

Pakli některý řád uznává, že by se mohla změna ve stánovách učiniti a okrsek Z. Č. B. J. rozšířiti, necht' podá dotaz k Hlavní Úřadovně o sdělení jmen oněch těch řádů a na dále se může jednati dle stánov Z. Č. B. J. Hlava XVIII. článek 1., 2. a 3. Ony 3 řády čítají 63 členů.

Jmenem Hlavní Úřadovny Z. Č. B. Jednoty

JOSEF ŽBÁNEK, ALOIS BLÁHA,
před. Hl. Úřad. ZČBJ. taj. Hl. Úřad. ZČBJ.

Západní Česko-Brat. inota.

Přijmuté nové celé řády do Z. Č. B. Jednoty od 1. září 1897:

Řád Zlatá Svoboda č. 47, Wisconsin, 15 členů.

Řád Milwaukee č. 48, Wis., 23 členů.

Řád Patriot č. 49, Wis. 29 čl.

Přijmuti neb úplně k přijmutí odporučené čekanci do následujících řádů:

- Bílá Hora čis. 6..... 2
- Prokop Velký č. 7..... 1
- Karel IV. č. 13..... 1
- Mor. Orlice č. 21..... 1
- Jan Rosický č. 26..... 4
- Rábi č. 27..... 5
- Západní Svornost č. 28..... 52
- Záře Svobody č. 38..... 1
- Karlín č. 40..... 3

Úhrnem.....70

Západní Česko-Bratrská Jednota čítá dne 12. září 1897: 49 řádů s 1215 členy. Alois Bláha, taj. hlavní úřadovny Z.Č.B.J.

(ZASLÁNO.)

La Crosse, Wis. 9. září.

CT. BR. TAJ. NAR. HL. ŘÁDU Č. S. P. S. — Jest mi líto, že se propůjčujete všelijakým dopisovatelům kteří chtějí mezi bratry nesvář činit. Řád Dělník vás za rozsudek ještě nezádal a taky vás žádat nebude. Máte vy co rozhodovat, když bratr nechce u ČSPS. pojištěným zůstat a jen chce zůstat u místní podpory? To jest naší věcí přechtěte si stanovy. Jestli vám zbývá mnoho času, tak pomozte br. účetníkovi, aby nezapsal nám úmrtí jednou na 26 manželek a zas na 35 a kterýž vůbec ani neví, kolik nás u řádu jest. Myslím, když už jsme přes 18 let u ČSPS., měli by vědět, kolik bratrů a manželek u našeho řádu jest k podpoře oprávněných. Nechťubím se, ale jestli máte ¼ letní zprávy řádu Dělník zachovalé, tak se přesvědčíte, že už jsem taky nějaký úřad zastával a myslím abyste rozhodoval, až budete vidět řádové razítko. Tentokrát tam nebylo, tak žádné rozsudky od vás nepřijímáme a až se vzdáme ČSPS., tak půjdem kam budem chtít, za peníze všude doma, zvláště kde jich tolik třeba. S úctou,

Jos. Petříček,
účet. Řádu Dělník č. 44.

Odporučen.

Tímto dovolujeme si doporučiti hotel, řízený p. J. Ondráčkem na již. 13. ul. v Omaze všem, kdož do Omahy buď zavítají, aneb dočasně tam bydletí zamýšlí. Naleznou tam vše ku svému pohodlí připravené, čisté pokoje, dobrou českou stravu a vůbec vše co lze obdržeti v slušném hotelu.

JOHN ŠKUBAL,
M. KOLPEK.

Pánům úředníkům spolků.
Účetní (obchodní) knihy, jako Ledgers, Journals, deční knihy a jiné, od 75c. nahoru u Pokroku Západu.